

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220010221
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2220010221.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného P. J., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.09.2020 v Trnave, prejednal odvolanie obžalovaného P. J., ako aj okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 14.05.2020 sp. zn. 1T/31/2020 a takto

rozhodol:

I/

Podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku zrušuje rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku pri nezmenenom výroku o vine

obžalovanému P. J., nar. XX.XX.XXXX, miesto narodenia: K. D.,
trvalé bydlisko - P. ulica XXX/XX M. G.,

ukladá:

Podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaný sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

II/

Podľa § 322 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku per analogiam sa napadnutý rozsudok dopĺňa tak, že :
Podľa § 73 odsek 2 písm. d/ Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 14.05.2020 sp. zn. 1T/31/2020 bol obžalovaný P. J. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od presne nezisteného dňa mesiaca september 2019 do 13. novembra 2019 v rodinnom dome na ulici P. č. XXX/XX, okres Dunajská Streda, napádal svoju manželku - poškodenú O. J., nar. X.XX.XXXX, tak, že za prítomnosti maloletých detí jej nadával, že je alkoholička, vyjebaná kurva, používal hrubé vulgarizmy na jej adresu, ubližoval jej tak, že hodil do nej topánku, udieral ju rukou zozadu do hlavy, udieral ju laktom do chrbta a boku, od mesiaca október ju opakovane fackal, strkal a sácal o stenu, od 7. novembra 2019 sa jej opakovane vyhrážal zabitím, kričal, že zdochne, zabije ju, vulgárne jej nadával, opakovane ju udieral do tváre a kopal do ľavej nohy, dňa 13.novembra.2019 o 20.00 hod. jej nadával do smradľavých niktošiek, kričal, že sa má vysťahovať z domu, hodil jej telefón o zem, keď zdvihla telefón, sotil ju na pohovku a začal udierať do tela, čím jeho konanie vyvolávalo u poškodenej strach, stres spolu s psychickým a fyzickým utrpením.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona pri použití ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaný sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 160-161 spisu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote zahlásil odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda č.l. 164.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu zahlásil odvolanie obžalovaný č.l. 169 spisu.

V písomnom odôvodnení odvolania č.l. 165-166 prokurátor okresnej prokuratúry uviedol, že okresný súd sa pri ukladaní trestu nedostatočne riadil ustanovením § 34 odsek 1 Trestného zákona, keď obžalovanému za použitia § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona uložil trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. S prihliadnutím na okolnosti prípadu nebolo na mieste uložiť obžalovanému trest, ktorý nedostatočne vystihuje doterajší život obžalovaného, spôsob spáchania trestného činu a jeho motív. Obžalovaný bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný pre úmyselné trestné činy, naposledy rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/137/2015 zo dňa 15.06.2016 pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a stanovením skúšobnej doby na 3 roky. Doposiaľ nebol vyslovené osvedčenie obžalovaného v skúšobnej dobe. Práve v tejto súvislosti poukázal, že v skúšobnej dobe sa obžalovaný dopustil protiprávneho konania voči tej istej poškodenej a v súčasnosti je vedené trestné konanie na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp zn. 4T/16/2019. Obžalovaný sa protiprávneho konania dopúšťa najmä po aplikovaní psychotropných látok ale z trestného spisu vyplýva, že počas absolvovania liečenia, na ktoré dobrovoľne nastúpil, sa správal arogantne a liečenie neabsolvoval, čo tiež dokumentuje skutočnosť, že mu je ľahostajné, či ďalej pod vplyvom drog bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti.

Samotné vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a ľutuje svoje konanie, nie je automatickým dôvodom na mimoriadne zníženie trestu a to o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Uložený trest nezohľadňuje dostatočným spôsobom okolnosti prípadu a osobu páchatel'a a mal mu byť uložený trest odňatia slobody dlhším trvaním doby jeho výkonu.

V závere navrhol, aby krajský súd v zmysle ustanovenia § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda vo výroku o treste a aby v zmysle ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku uložil obžalovanému zákonný trest.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil zhlásené odvolanie v rozsahu č.l. 172-176 v ktorom namietal, že prokuratúra v prípravnom konaní ako aj súd celkom nepochopiteľne a bez akýchkoľvek podkladu resp. vysvetlenia nevenovali pozornosť vykonanému znaleckému dokazovaniu zo strany MUDr. Mariána Straku, že je potrebe uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie.

Na uvedené poukazoval už pri preštudovaní spisu po ukončení vyšetrenia ako aj v rámci ústneho vyjadrenia k obžalobe v konaní pred súdom.

Poukázal, že znalec svoje závery formuloval takpovediac šalamúnsky a nejasne, ale aj napriek tomu sa medzi riadkami jeho znaleckého posudku dá prečítať a pochopiť, že obžalovaný predmetnú liečbu zo závislosti potrebuje a táto mu mala byť nariadená. Znalec konkrétne uviedol, že v čase skutku obžalovaný trpel drogovou závislosťou na psychoaktívnych látkach, no v tomto konaní mu aktuálne nie je potrebné nariadiť ochranné liečenie, lebo v inom konaní vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda sp. zn. 4T/16/2019, ktoré spomína vo svojom odvolaní prokurátor mu už bola nariadená ochranná liečba ústavnou formou ale túto ešte obžalovaný nevykonával, pretože uvedené konanie ešte prebieha, preto nie je zmysluplné mu nariadovať ďalšie liečenie. Z uvedeného teda jasne vyplýva, nie nepotrebnosť liečby pre obžalovaného ale naopak vyplýva z neho potreba akútnej takejto liečby. Zároveň poukazuje, že v predmetnej veci Okresný súd Dunajská Streda sp. zn. 4T/16/2019 bol obžalovaný neprávoplatne spod obžaloby oslobodený.

Dodal, že obžalovaný so svojou závislosťou nevie niekoľko rokov sám skončiť a preto je potrebné, aby túto úlohu z dôvodu páchania trestnej činnosti na seba prevzali štátne orgány a direktívne ho nútene nasmerovali možno pre neho poslednej životnej šanci ako to zmeniť.

Zo správania obžalovaného po jeho vzatí do väzby, kde je od omamných látok odstavený vyplýva, že chce urobiť vo svojom živote v tomto smere poriadok a závislosti sa chce zbaviť. Takto to nepochybne vníma jeho manželka poškodená O. J., ktorá ho prakticky obratom pri vzatí do väzby začala aj osobne navštevovať a od prvého dňa bola s obžalovaným aj v telefonickom kontakte dúfajúc, že tento sa skutočne zmení a dôjde k záchrane ich rodiny.

Ďalej poukázal na závery znalkyne PhDr. Kataríny Haydovej, že u poškodenej neboli zistené znaky týranej osoby a nebolo zistené, že by v dôsledku konania obžalovaného došlo k zmene psychického stavu poškodeného. Zo záverov znalkyne zároveň vyplynulo, že sama poškodená bola aktívnou účastníčkou konfliktnej situácie. Uvedené je však v rozpore s konečnou právnou kvalifikáciou skutku, keď podľa názoru obhajcu môže ísť nanajvýš o prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona napriek tomu, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, súd sa mal zaoberať aj touto otázkou. Hoci tak neurobil mal v konečnom dôsledku pri ukladaní trestu prihliadnúť aj na závažnosť spáchaného skutku, hoci k zmene právnej kvalifikácii formálne nedošlo.

Predmetný skutok sa mal stať v časovom horizonte od septembra 2019 do 13.11.2019 teda v časovom horizonte dva a pol mesiaca, čo je pomerne krátky čas a preto má za to, že opísané konanie nemohlo naplniť znaky zločinu týrania a to predovšetkým s poukazom na závery znaleckého dokazovania PhDr. Haydovej a samotného postoja poškodenej ku správaniu obžalovaného u ktorého okrem toho neboli zistené žiadne známky týrania ani iné poruchy, ktoré by z toho mohli premeniť. Má za to, že aj keď nedošlo k prekvalifikovaniu skutku mal súd pri ukladaní trestu namietané skutočnosti zohľadniť, mal teda prihliadnúť na skutočnosť, závažnosť skutku a nemal obžalovanému ukladať prehnane prísny nepodmienečný trest, ktorý sa javí vzhľadom na uvedené pri neuložení ochranného liečenia ako „drakonický“, nič neriešiaci a pre rodinu obžalovaného likvidačný.

Ďalej poukázal na to, že súd v danom prípade nemal ani možnosť vysporiadať sa s dôkazmi súvisiacimi s ochranným liečením ale bola to jeho povinnosť, keďže túto povinnosť I. stupňový súd opomenul navrhol, aby vykonanie súvisiacich dôkazov ohľadom ochranného liečenia s poukazom na § 322 odsek 1 Trestného poriadku vykonal odvolací súd, keďže vykonanie dokazovania v uvedenom smere celkom zrejme nemôže byť spojené s neprímeranými ťažkosťami a celkom zrejme nebude viesť k iným skutkovým záverom.

Navrhol, aby súd oboznámil znalecký posudok MUDr. Straku a takto zároveň k jeho záverom vypočul. Znalec by sa mal jednoznačne vyjadriť ako myslel svoje nejednoznačne formulované závery k otázke potreby ochranného liečenia pre obžalovaného, ako aj k jeho forme.

K uloženiu trestu pod zákonom stanovenú zákonnú sadzbu v tomto smere sa stotožňuje s názorom I. stupňového súdu (aj keď so spôsobom výkonu sa vzhľadom na právny názor v predchádzajúcom odseku nestotožňuje), keďže tento mal na takýto postup zákonný rámec. Právny názor prokurátora o tom, že v danom prípade súd dostatočným spôsobom nezohľadnil okolnosti prípadu, osobu obžalovaného

a preto mu mal uložiť trest odňatia slobody s dlhším trvaním jeho výkonu, považuje vzhľadom na svoju argumentáciu za účelový a nepresvedčivý k argumentácii prokurátora vo vzťahu k neprávoplatne skončenému trestnému konaniu proti obžalovanému, kde bol I. stupňovým súdom oslobodený, možno povedať to isté pričom tu treba pripomenúť aj zásadu prezumpcie neviny a teda zhoršenie pozície obžalovaného, z toho dôvodu považuje za nekorektné a nezákonné.

V závere navrhol, aby krajský súd vykonal opomenuté dôkazy vo vzťahu k ochrannému liečeniu aby následne rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede zrušil vo výroku o treste, uložil nový trest prípadne ochranné liečenie tak, aby tieto skutočnosti splnili svoj účel z hľadiska ochrany spoločnosti obžalovaného a jeho rodiny.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného, obhajcu, prokurátora okresnej prokuratúry a poškodenej.

Krajský súd doplnil dokazovanie ohľadom uloženia ochranného opatrenia tak, že vypočul znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie MUDr. Mária Straku.

Znalec MUDr. Mário Straka na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava znaleckého posudku č. 193/2019, a zároveň doplnil, že na obžalovaného J. vypracoval znalecký posudok aj v inej trestnej veci, kde konštatoval u neho prítomnosť zmiešanej látkovej závislosti a odporučil mu nariadiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavou formou, preto nepovažoval z hľadiska svojho znaleckého psychiatrického posudku nariadovať mu duplicitne v tomto konaní ďalšiu ochrannú liečbu. Či liečba ktorá mu bola doporučená vykonal, uviesť nevie. Ak nebola je dôvodné a potrebné z hľadiska psychiatrického nariadiť obžalovanému ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie v tomto konaní.

Prokurátor krajskej prokuratúry sa pridrižoval písomne podaného odvolania zo dňa 18.05.2020 a navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok a vrátil ho súdu I. stupňa prípadne ak by rozhodol sám, aby v zmysle záverov znaleckého posudku a vyjadrenia znalca uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a uložil obžalovanému podmienený trest s primeranými obmedzeniami a v zmysle záverov znalca uložil ochranné protitoxikomanické liečenie. Zároveň navrhol, aby nebolo v návrhu krajskej prokuratúry na zvýšenie trestu vyhovené, nakoľko prvoradá je liečenie obžalovaného, aby prišlo k záchrane jeho rodiny a jeho samotného.

Obžalovaný v závere uviedol, že sa ospravedlňuje svojej rodine, manželke za to ako sa správal, trápenie, veľa smútku a zároveň sa pridrižoval vyjadrenia svojho obhajcu.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné čiastočne a to z hľadiska uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia a odvolanie prokurátora je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že :

- prokurátor Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede podal dňa 27.03.2020 pod č. 1 Pv 655/19/2201-24 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na P. J. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona.

- okresný súd vo veci určil termín hlavného pojednávania na 14.05.2020, kde obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede. Okresný súd po vyjadrení prokurátora a poškodenej prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, následne čítal správy a posudky na obžalovaného

- zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 14.05.2020 č.l. 156-159 vyplýva, že okresný súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného vykonal dokazovanie podľa § 269 Trestného poriadku tým, že oboznámil výpis z evidencie priestupkov č.l. 119-121, odpis z registra trestov 122-123, trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/47/2015 č.l. 27, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/137/2015 č.l. 53-54, uznesenie zo dňa 07.11.2018 sp. zn. 4T/137/2015.

K napadnutému rozsudku všeobecne:

Odvolačný súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď poučil obžalovaného o jeho práve urobiť vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku. Obžalovaný následne urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, po ktorom okresný súd položil obžalovanému otázky v zmysle § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku v spojení s § 257 odsek 5 Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. Odvolačný súd zároveň ustálil, že postup okresného súdu po vyjadrení prokurátora a poškodenej, ktorí navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, bol správny, keď prijal vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste v zmysle § 257 odsek 8 Trestného poriadku.

Nesprávny postup okresného súdu bol však v tom, že sa nevysporiadal so znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva odvetvia psychiatria napriek tomu, že trestnej činnosti sa obžalovaný dopúšťal práve v súvislosti s požívaním návykových - psychotropných látok a trest uložený okresným súdom bol neprimerane nízky.

K uloženiu trestu

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa 39 odsek 2 písm. d/, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 odsek 4 Trestného zákona, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu súd môže uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a/ trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 208 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, kto blízkej osobe alebo osoba ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje bezpečnosť.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov a to jednak pri zásadách ukladania trestov jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami ktoré musí

súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 odsek 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 odsek 4 Trestného zákona).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona).

Správne postupoval súd I. stupňa, keď v súlade s § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a oľutoval ju) a príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený).

Pri preskúmaní uloženého druhu trestu a jeho výšky odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody súdom prvého stupňa v trvaní dvoch rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia nedostatočne odráža okolnosti prípadu, pomery obžalovaného, následok a miera zavinenia, jeho predchádzajúci život aj tú skutočnosť, že obžalovaný sa svojho protiprávneho konania dopúšťal najmä po aplikovaní psychotropných látok. Aj keď obžalovaný deklaroval snahu zbaviť sa drogovej závislosti je potrebné uviesť, že síce dobrovoľne nastúpil protitoxikomanické liečenie v Psychiatrickej nemocnici Filipa Pinela v Pezinku, ale jeho správanie voči ošetrovúcemu personálu bolo vulgárne, svojvoľne opustenie nemocnice a prepustenie z disciplinárnych dôvodov hovoria o jeho ľahostajnom a nezodpovednom prístupe k liečbe. Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol o treste .

Základná trestná sadzba pri ukladaní trestu obžalovanému bola 3 až 8 rokov.

Pri úprave trestnej sadzby podľa § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona pre analógiu, keď krajský súd prihliadol na postoj, ktorý obžalovaný pred súdom zaujal (priznanie a oľutovanie, ospravedlnenie sa poškodenej), bola trestná sadzba po úprave v rozpätí od 2 rokov do 8 rokov.

Krajský súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov. Trest odňatia slobody bol obžalovanému uložený na dolnej hranici trestnej sadzby. Uvedený trest spĺňa kritériá tak individuálnej prevencie (výchova obžalovaného), ako aj generálnej prevencie (odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov a utvrdenie pocitu právnej istoty), pričom vyjadruje i morálne odsúdenia obžalovaného celou spoločnosťou. Uloženie uvedeného trestu je odôvodnené osobou obžalovaného, ktorý bol 5 krát súdne trestaný, trestnej činnosti sa dopustil v krátkej dobe po uplynutí skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, teda predchádzajúce podmiennečné odsúdenie nesplnilo svoj výchovný a preventívny účel.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

K odvolacím dôvodom

K odvolacej námietke prokurátora, že trest uložený okresným súdom nedostatočne vystihuje doterajší život obžalovaného, spôsob spáchania trestného činu a jeho motív odvolací súd uvádza, že s vyjadrením okresného prokurátora sa stotožnil a uvedené skutočnosti zohľadnil pri uložení trestu, keď trest uložený obžalovanému sprísnil.

Ak možno páchateľovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórny) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad major (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 odsek 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchateľ (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR č. 44 uverejnenej zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017).

Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou prokurátora k použitiu ustanovenia § 39 ods.2 písm.d), ods.4 Trestného zákona, pretože práve vzhľadom na priznanie obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, jej oľutovanie a ospravedlnenie poškodenej bolo na mieste použitie ustanovení § 39 ods.2 písm.d), ods.4 Trestného zákona pre analógiu.

K sťažnostnej námietke obžalovaného, že okresný súd sa nevysporiadal so znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie MUDr. Mariána Straku, odvolací súd uvádza, že na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie k uloženiu ochranného opatrenia, vypočul znalca MUDr. Mariána Straku a zistil, že znalec konštatoval u obžalovaného prítomnosť zmiešanej látkovej závislosti a odporučil mu nariadiť ochrannú protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou. Toto pochybenie súdu I. stupňa odvolací súd z podnetu tak prokuratúry ako aj obžalovaného napravil postupom podľa § 322 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku, keď doplnil výrok o uložení ochranného opatrenia a uložil obžalovanému podľa § 73 odsek 2 písm. d/ Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, nakoľko skutku pre ktorý sa vedie trestné konanie sa dopustil v súvislosti s jeho užívaním.

Z ustálenej súdnej praxi vyplýva, že nie je v rozpore s ustanovením § 322 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku (per analogiam) ak odvolací súd doplní chýbajúci alebo neúplný výrok bez toho, aby rozsudok súdu I. stupňa zrušil. Preto odvolací súd z podnetu tak prokurátora na verejnom zasadnutí ako aj z dôvodov odvolania uvedených obžalovaným postupom podľa § 322 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí napravil a rozhodol o uložení ochranného opatrenia.

Odvolací súd k návrhu obžalovaného na uloženie podmieneného trestu uvádza, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu a k tomu aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie spoločnosťou.

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami a to krokom donútenia (represie) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú v zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchateľov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie citu, právnej istoty, spravodlivosti ostatných členov spoločnosti. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú.

Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchateľa trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a individualizácia tak núti súd prihliadnuť na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste .

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadať na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy pričom trest by mal postihnúť iba páchateľa tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona). Na tieto okolnosti odvolací súd pri ukladaní trestu obžalovaného prihliadol a opätovne dodáva, že ide o osobu, ktorá má sklony k páchaniu trestnej činnosti, čo vyplýva z jeho registra trestov v ktorom má

5 záznamov prevažne pre úmyselnú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 15.06.2016 sp. zn. 4T/137/2015 pre drogovú trestnú činnosť. Bola mu určená skúšobná doba do 15.06.2019. V krátkej dobe po uplynutí tejto skúšobnej doby sa dopustil trestnej činnosti pre ktorú je v súčasnosti trestne stíhaný. V evidencii priestupkov má 5 záznamov. Nemá žiadny príjem a ide o osobu zneužívajúcu návykové látky.

K námietke obžalovaného k právnej kvalifikácii odvolací súd uvádza:

Podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. c/.

Odvolací súd uvádza, že nepreskúmava skutkové zistenia ani právnu kvalifikáciu, na ktorú poukazoval v odvolaní obžalovaný a to z toho dôvodu, že vyhlásenie o vine, ktoré obžalovaný urobil v zmysle ustanovenia § 257 odsek 5 Trestného poriadku je nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, o čom bol obžalovaný za prítomnosti svojho obhajcu na hlavnom pojednávaní samosudcom riadne poučený a tomuto poučeniu porozumel.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.